

התובע:

-נגד-

הנתבעת:

פסק בוררות חלקי

1. תיק בוררות זה הובא בפני מתוקף החלטת נשיאות בית הדין העליון של ההתאחדות לכדורגל בישראל (להלן: "ההתאחדות") מיום 9.12.20, תוך שהודגש כי המדובר במינוי דחוף נוכח הנטען בכתב התביעה והסעד העיקרי המבוקש בגדרה, שחרור התובע משורות הנתבעת.
 2. הנתבעת (להלן גם: "הקבוצה") הינה קבוצה לא מקצוענית המשחקת בליגה ג' מחוז השרון הרשומה בהתאחדות לכדורגל.
 3. התובע, שחקן כדורגל, הגיש תביעה לשחרורו המיידית משורות הנתבעת, וכן, תבע פיצוי בגין עגמת נפש (5,000 ₪), אגרת פתיחת התיק דנן (1,800 ₪) ושכר טרחת עו"ד.
 4. התובע טען בכתב התביעה כי הצטרף לשורות הנתבעת באוגוסט 2019, מבלי שנחתם חוזה בין הצדדים תוך שהובטח לו כי הנתבעת לא תמנע מבעדו להשתחרר משורותיה לכל קבוצה שיחפוץ. לטענת התובע, פנה למנהל הנתבעת כשבוע עובר להגשת תביעתו וביקש להשתחרר לקבוצת [REDACTED] אך זה סירב לחתום על הטופס המבוקש.
 5. נוכח הסעד העיקרי המבוקש בגדר התביעה ולאור מועד הגשתה, נקבע דיון מקדמי ליום 10.12.20, עובר להגשת כתב הגנה מטעם הנתבעת, תוך שזו נתבקשה להגיש תמצית טיעון מטעמה ביחס לסעד השחרור עד ליום 10.12.20.
 6. לבקשת מנהל הנתבעת, מר שי ברנטל (להלן: "מנהל הנתבעת"), נדחתה הישיבה המקדמית ליום 13.12.20.
 7. במהלך ישיבת יום 13.12.20, טענה הנתבעת כי מעברו המבוקש של התובע אל, [REDACTED], מהווה חלק ממהלך כולל בגדרו פנתה [REDACTED] למספר לא מבוטל של שחקנים ואנשי צוות מקצועי של הנתבעת (21 במספר לפי הנטען) באופן העולה כדי "גניבת קבוצה", מהלך אותו מבקשת הנתבעת לעצור. נציגי הנתבעת הוסיפו וטענו עוד, כי הציעו לתובע שדרוג ניכר בשכרו, באופן שזה יועמד על פי 2 משכרו בעונה הקודמת (סך של 3,000 ₪ לחודש). התובע, מצידו, הודה במהלך ישיבה זו כי הוא צפוי להשתכר [REDACTED] סך של 1,000 ₪ בחודש, קרי, שליש מהשכר המשודרג שהציעה לו הנתבעת.
- לאחר שנשמעה תמצית טיעוני הצדדים, נעשה ניסיון לגבש מתווה הסכמי ולפיו יתאפשר לתובע לשחק בשורות קבוצה אחרת בהתאם לשיקול דעתו תוך הפניית הצדדים למוסד למעמד השחקן לשם קביעת סכום הפיצוי המגיע לתובעת, ככל ומגיע, בגין שחרורו משורותיה. ישיבת המשך נקבעה ליום 14.12.20, במעמדה התבקשו הצדדים לעדכן האם המתווה

ההסכמי מקובל עליהם. עוד נדרשה הנתבעת להמציא עד למועד זה את העתק החוזים שנכרתו לטענתה בינה לבין התובע, בגדרם הוסדרה מערכת היחסים בין הצדדים.

8. ביום 14.12.20 המציאה הנתבעת העתקי הסכמים שנערכו ונחתמו בינה לבין התובע –

א. הסכם התקשרות שנערך ונחתם בין הצדדים הנושא את התאריך 1.10.18.

ב. הסכם התקשרות שנערך ונחתם בין הצדדים הנושא את התאריך 1.9.19.

9. ישיבת ההמשך נתקיימה, בסופו של יום, ביום 17.12.20, לאחר שהנתבעת עתרה לדחיית מועד הדיון בשל הרצון להצטייד בייצוג משפטי.

10. במעמד ישיבת יום 17.12.20 הוברר, כי לא ניתן לגבש מתווה הסכמי ביחס לשחרורו של התובע משורות הנתבעת.

לפיכך הוצע לצדדים, ואלה הסכימו למתווה זה, כי הכרעה בשאלת זכותו של התובע להשתחרר משורות הנתבעת תינתן על יסוד השלמות טיעון שיוגשו על ידי כל אחד מהצדדים שלהן יצורפו ראיותיהם.

טענות הצדדים

11. השלמת הטיעון מטעם התובע הוגשה בתאריך 20.12.20.

התובע טען כי אינו זוכר כי חתם על הסכמי ההתקשרות שהוצגו מטעם הנתבעת אולם לא התכחש לחתימתו עליהם והפנה לסעיף 3 להסכמים אלו שם נקבע כי: "הצדדים רשאים לסיים הסכם זה, מכל סיבה שהי (הטעות במקור-הח"מ) ומבלי צורך במתן הסברים, בהודעה של 31 ימים מראש". עוד טען התובע, כי תכתובות הוואטסאפ שהוחלפו בינו לבין מנהל הנתבעת, ובפרט זו מתאריך 3.6.20, עולות כדי מתן הודעה מוקדמת כדרישת סעיף 3 להסכם בין הצדדים וניתן ללמוד הימנה על הסכמה מפורשת לבקשת התובע לשחררו משורות הנתבעת ועל כן יש להורות על שחרורו של התובע משורות הנתבעת ללא תמורה.

12. עוד ולחילופין טען התובע כי תקנון הרישום של ההתאחדות לכדורגל בישראל (להלן: "תקנון הרישום"), ובפרט סעיף 12(א) לו, המחיל את הוראות סעיף 11 לחוק הספורט, תשמ"ח-1988 (להלן: "חוק הספורט"), אינו מאפשר לקבוצה לא מקצוענית לדרוש מקבוצה קולטת לא מקצוענית כל פיצוי בגין שחרור שחקן ולמעשה, התקנון כלל אינו קובע כללים לגבי מצבים כגון דא, עת הקבוצה מסרבת לשחרר שחקן משורותיה.

13. בשולי השלמת הטיעון, הלין התובע על סבירות הותרתו כבן ערובה למאבקים בין הקבוצה הקולטת לנתבעת אגב הגבלת זכות היסוד המוקנית לו מתוקף חוק יסוד: חופש העיסוק, הגוברת על נורמות אחרות לרבות תקנון הרישום, אגב הפניה להצעת חוק הספורט (תיקון-זכויות ספורטאי בוגר), התשע"ז-2017 (להלן: "הצעת החוק") אשר לא קודמה לכדי חקיקה ולפיה במקרים בהם אגודה מסרבת לבקשת ספורטאי להשתחרר משורותיה מסיבות שאינן תלויות בספורטאי, ושופט שמונה לפי הוראות סעיף 12 לחוק הספורט קבע כי המשך פעילותו של ספורטאי באגודה בלתי סביר או בלתי אפשרי או שהמשך פעילות הספורטאי באגודה עלולה לגרום לו נזק של ממש, יוכל הספורטאי לעבור לאגודה אחרת תוך 30 ימים מהחלטת השופט ובתנאים שיקבע (להלן: "הצעת החוק"). עוד נטען כי חברי המוסד לבוררות של ההתאחדות לכדורגל מוסמכים לדון בסירוב לא סביר של אגודה לשחרור ספורטאי.

14. השלמת טיעון מטעם הנתבעת הוגשה בתאריך 23.12.20.

15. לטענת הנתבעת הסכמי ההתקשרות שנכרתו בין הצדדים אינם קצובים לפרקי זמן מוגדרים. הנתבעת הכחישה את טענת התובע כי נאמר ו/או הובטח לתובע במעמד ההתקשרות כי ישוחרר ללא תמורה בתום עונת 19/20. ככל שהדברים אמורים בקשר עם בקשת השחקן להשתחרר משורות הנתבעת, טענה הנתבעת כי זו נרשמה רק בתחילת חודש דצמבר 2020.
16. לטענת הנתבעת יש מקום לבצע אבחנה בין סוגיית ההסכם בין הצדדים, אשר אין למעשה חולק כי ניתן להביאו לכלל סיום בהתאם להוראות סעיף 3 להסכם, לבין סוגיית העברת התובע לקבוצה אחרת, שכן אלה מהוות סוגיות משפטיות נפרדות.
- הנתבעת טענה, כי אין בעצם סיום ההתקשרות בין הצדדים כדי להביא לקביעה כי התובע משוחרר ללא תמורה משורות הנתבעת.
17. הנתבעת טענה כי סעיף 12א לתקנון הרישום, המחיל את הוראות סעיף 11 לחוק הספורט, קובע כי בהעדר הסכמה מצד הקבוצה המעבירה אין השחקן רשאי לעבור לקבוצה אחרת אלא באמצעות הסגר. עוד טענה הנתבעת כי הצעת החוק אליה הפנה התובע אינה רלוונטית בנסיבות העניין מחמת שלא אושרה ואין מקום ליתן לה משקל כלשהו, בפרט שעה שאין לאקונה בנושא.
18. עוד נטען כי התובע, עליו מוטל נטל ההוכחה, לא תמך טענותיו כי הנתבעת הסכימה לשחררו משורותיה ללא תמורה בשום ראייה, אף לא בתצהיר, והצגת תכתובות הוואטספ הנ"ל אין בהן דבר מלבד ניסיון ליצוק תוכן, שאינו משתמע מהתכתובות כלל, לתוך תכתובת טכנית לחלוטין. חיזוק לטענתה כי לא אישרה לתובע להשתחרר ללא תמורה מוצאת הנתבעת בעצם פנייתה מיום 8.12.20 למוסדות ההתאחדות לכדורגל בטרוניות כלפי קבוצת [REDACTED] בשורותיה החל התובע להתאמן ואשר לשורותיה חפץ לעבור ולגביה נטען כי מנסה "לגנוב" את סגל השחקנים ואנשי הצוות של הנתבעת, שכן, ככל והייתה מביעה הסכמתה למעבר התובע, חזקה כי לא הייתה פונה להתאחדות לכדורגל.
19. ביחס לטענת התובע באשר לפגיעה בחופש העיסוק שלו מפנה הנתבעת לפסיקה לפיה נעוצים שיקולים שונים בהגבלת העברת שחקן לשורות קבוצה אחרת, לרבות קידום הענף, הסדרת ההתנהלות בו ויצירת ודאות. לצד אלה צוין כי נקבע בפסיקה כי מערכת היחסים בין שחקן בספורט קבוצתי לבין קבוצה אינה עולה כדי מערכת יחסים רגילה בין עובד למעביד ולא בכדי קיימות הוראות ספציפיות לעניין שחרור שחקן מקבוצה.
20. טעם נוסף המצדיק את דחיית תביעת התובע, לשיטת הנתבעת, הינו חוסר ניקיון כפיים מצדו של התובע עת לא גילה כי חתם על הסכמי העסקה, הודה כי התאמן בקבוצה אחרת ללא אישור הנתבעת ועתר לקבלת סעד העומד בניגוד גמור לתקנון הרישום.

דיון והכרעה

21. כבר בפתח הדיון יצוין כי פירוט טענות הצדדים לעיל הובא בתמצית כפי שאלה פורטו במסמכים שהוגשו על ידם ובמעמד הישיבות המקדמיות שנערכו עמם. הצדדים העלו טענות רבות לאורך חלקו המקדמי של ההליך ואין בהעדר פירוט טענה מסוימת שנטענה על ידי מי מהצדדים ולא פורטה לעיל משום התעלמות הימנה. יובהר כי פסק בוררות זה ניתן לאחר שקילת מלוא טענות הצדדים במסמכים שהוגשו על ידם.
22. הצדדים אינם חלוקים באשר לעובדות הבאות.

- א. התובע שיחק בשורות הנתבעת בעונת 19/20 על פי הסכם שנחתם בין הצדדים.
 ב. התובע ביקש לאסוף ציוד אישי שאוחסן בארון ציוד במתחם האימונים של הנתבעת.

ג. הנתבעת מעוניינת כי התובע יוסיף לשחק בשורותיה תוך שיפור תנאי העסקתו ביחס לעונה הקודמת ובאופן שהשכר אותו מציעה לתובע עולה 3 מונים על זה המוצע לו בשורות בית"ר מ.א. מטה בנימין.

מן הכלל אל הפרט

23. מטעונו הצדדים עולה כי המחלוקת הנוטושה ביניהם מתמצה בשאלה האם ניתנה הסכמה מצד הנתבעת לשחרור התובע משורותיה אם לאו, וכן, בפרשנות סעיף 12(א) לתקנון הרישום וסעיף 11א(ב) לחוק הספורט.

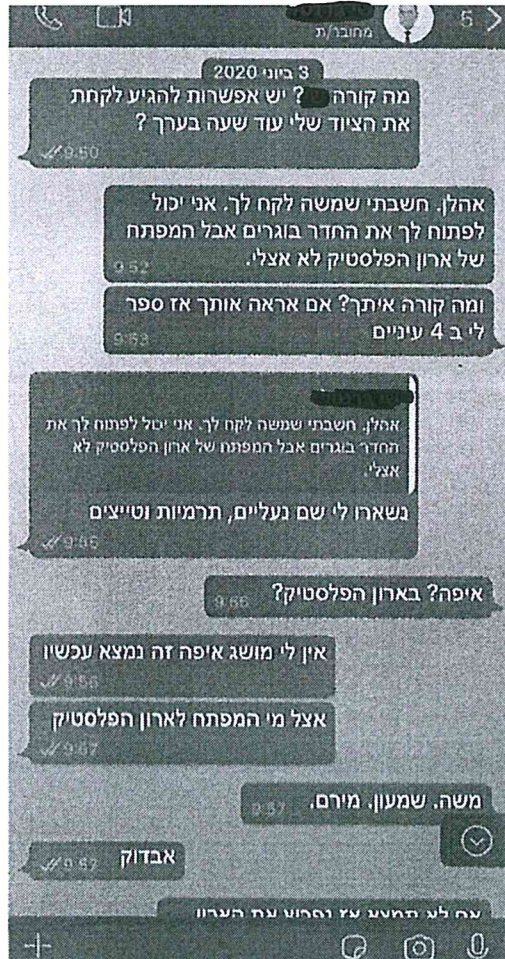
התובע טוען מחד כי הנתבעת, באמצעות מנהלה, [REDACTED], הסכימה מפורשות לשחרור משורותיה ללא תמורה, וכי תקנון הרישום אינו מאפשר לקבוצה לא מקצוענית לדרוש מקבוצה קולטת לא מקצוענית כל פיצוי בגין שחרור שחקן ולמעשה, התקנון כלל אינו קובע כללים לגבי מצבים כגון דא, עת הקבוצה מסרבת לשחרר שחקן משורותיה.

מאידך טוענת הנתבעת כי מעולם לא נתנה הסכמתה לשחרור התובע ללא תמורה, וכי המצב המשפטי בענייננו ברור ולפיו בהעדר הסכמתה אין התובע רשאי להשתחרר משורותיה.

האם ניתנה הסכמת הנתבעת לשחרור התובע משורותיה

24. עיון בתכתובות הוואטסאפ מהן מנסה התובע להיבנות לצורך קביעה כי ניתנה הסכמה מפורשת לשחרור משורות הנתבעת מעלה כי המדובר בתכתובת הנסבה סביב איסוף ציוד שהותיר התובע בארון ציוד במתחם האימונים של הנתבעת.

להלן התכתובת מיום 3.6.20 אליה הפנה התובע

25. לטענת התובע, עצם האקט של איסוף הציוד ממתחם האימונים לצד העובדה כי מנהל הנתבעת אפשר זאת, מצביע על כך שהנתבעת הסכימה לשחרר את התובע משורותיה. הנתבעת מצדה מכחישה כי נתנה הסכמתה לשחרור התובע ללא תמורה.

26. אין בידי לקבל את טענות התובע בהקשר זה.

27. לא מצאתי בתכתובות שהוצגו מצד התובע כל אינדיקציה, מפורשת או משתמעת, להסכמה מצד הנתבעת ונציגיה לשחרורו משורותיה.

אכן, לא מן הנמנע כי עצם איסוף הציוד על ידי התובע עשוי להעיד על רצונו של התובע להפסיק לשחק בשורות הנתבעת אולם אין בו להצביע על הסכמת הנתבעת לשחרור משורותיה ללא תמורה.

מעבר לצריך יצוין, כי הסכם ההתקשרות בין הצדדים נעדר כל התייחסות לשאלת שחרור השחקן בתום תקופת ההתקשרות. שאלה זו מהותית היא וחזקה על הצדדים כי ככל ובמועד עריכת ההסכם אומד דעת הצדדים היה כי התובע ישוחרר משורות הנתבעת בסיום עונת 19/20, היה הדבר מקבל ביטוי בכתב ומעוגן במסגרת ההסכם.

כמו כן, הוראות סעיפים 13 ו-15 להסכם קובעות את אופן שינוי תנאי ההסכם ודרכי מתן הודעות בגדרו. למותר לציין כי התובע לא הציג כל אסמכתה אשר יש בה להעיד על מתן הודעת סיום ההסכם בהתאם להוראות ההסכם או כי תנאי מתנאיו שונה.

28. חרף העדר אזכור שמו של התובע מפורשות בגדר פניית הנתבעת להתאחדות לכדורגל ביום 8.12.20 מצאתי ממש בטענות הנתבעת, העולות בקנה אחד עם הנטען בפניה להתאחדות לכדורגל, לפיהן ככל והייתה מביעה הסכמה להעברת שחקנים משורותיה [REDACTED], לרבות התובע, פניה זו לא הייתה מבוצעת מלכתחילה.

29. על יסוד האמור, הגעתי לכלל מסקנה ולפיה התובע לא הוכיח כי הנתבעת נתנה הסכמתה לשחררו ללא תמורה בתום עונת 19/20.

פרשנות סעיף 12(א) לתקנון הרישום וסעיף 11א(ב) לחוק הספורט

30. משנמצא כי הנתבעת לא נתנה הסכמתה לשחרור התובע משורותיה ללא תמורה השאלה העומדת על הפרק הינה שאלת זכאות התובע להשתחרר משורות הנתבעת ללא תמורה בהתאם להוראות הדין.

31. המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית לדיון מעוגנת בהוראות תקנון הרישום וחוק הספורט.

סעיף 12(א) לתקנון הרישום קובע כהאי לישנא:

12. העברת שחקן : העברת שחקן מקבוצה בה הוא רשום (להלן: "הקבוצה המעבירה") לקבוצה אחרת (להלן: "הקבוצה הקולטת") לתקופת זמן בלתי מוגבלת.

א. העברת שחקן לקבוצה לא מקצוענית

העברת שחקן לקבוצה לא מקצוענית יכול שתעשה מקבוצה לא מקצוענית אחת לקבוצה לא מקצוענית אחרת, או מקבוצה מקצוענית לקבוצה לא מקצוענית.

ההוראות בדבר העברת שחקן לקבוצה לא מקצוענית תהינה כנקוב להלן:

1. (א) העברת שחקן, כאמור לעיל, תבוצע באמצעות פורטל הקבוצות.

- (ב) פעולת ההעברה תחתם על ידי הקבוצה המעבירה, הקבוצה הקולטת והשחקן המועבר, כאמור בתקנון זה.
- (ג) פעולת ההעברה תיעשה בהתאם וכמפורט בהוראות כלליות-פעולות רישום.
- (ד)
- (ה) הוראות תקנון הרשות לבקרת תקציבים לא יחולו על שחקן העובר מקבוצה **מקצוענית** לקבוצה **לא מקצוענית**.
2. שחקן העובר מקבוצה **לא מקצוענית** אחת – לקבוצה **לא מקצוענית** אחרת ללא תמורה ובמהלך 30 החודשים, ממועד העברתו כאמור, הועבר לקבוצה **מקצוענית**, תהא הקבוצה ממנה עבר לראשונה, זכאית לפיצי בגין אימונו וקידומו של השחקן מהקבוצה המקצוענית, ובלבד שהגישה בקשה לפיצוי למוסד למעמד השחקן בתוך 18 חודשים ממועד רישומו של השחקן בקבוצה המקצוענית.
3. (א) שחקן העובר מקבוצה **מקצוענית** לקבוצה **לא מקצוענית**, אין הקבוצה המעבירה זכאית לקבל מהקבוצה הקולטת פיצוי בגין אימונו וקידומו של השחקן.
- (ב) אם במהלך שלוש שנים ממועד העברת השחקן, כאמור בס"ק א' דלעיל, עבר השחקן, פעם נוספת, לקבוצה **מקצוענית**, תהא הקבוצה המקצוענית, ממנה עבר השחקן, זכאית לפיצוי עבור אימונו וקידומו של השחקן, ובלבד שהגישה בקשה לפיצוי למוסד למעמד השחקן בתוך 12 חודשים ממועד רישומו של השחקן בקבוצה **המקצוענית**.
4. הוראות סעיף 11 א' (ב)(1)-(ב)2 ו-(ג) של חוק הספורט, התשמ"ח-1988 יחולו על העברת שחקן על פי פרק זה.

סעיף 11א(ב) לחוק הספורט קובע כדלקמן:

העברת ספורטאים (תיקון מס' 1) תשנ"א-1991 (תיקון מס' 3) תשס"א-2001

(תיקון מס' 8) תשע"ב-2012

(ב) ספורטאי שמלאו לו 17 שנים המבקש לעבור לאגודת ספורט אחרת יוכל, באין הסכמה להעברתו ובכפוף לתנאים שייקבעו בתקנון לפי סעיף 10, להגיש, בפגרה, טופס הסגר, ולעבור לאגודה אחרת לאחר שנכנס להסגר; תקופת ההסגר תהיה כפי שייקבע בתקנון כאמור ולא תעלה על עונת ספורט אחת.

(תיקון מס' 8) תשע"ב-2012

(1) התנאים למעבר של ספורטאים מאגודת ספורט אחת לאחרת כאמור בסעיף קטן (ב), לרבות תשלום או גמול לאגודה שממנה מבקש הספורטאי לעבור, ותקופת ההסגר ייקבעו בתקנון לפי סעיף 10, על בסיס שיקולים אלה:

- (1) גיל הספורטאים;
- (2) תקופת פעילותם של הספורטאים באגודה שממנה הם מבקשים לעבור;
- (3) המשאבים שהושקעו באימונם ובקידומם של הספורטאים.

(תיקון מס' 8) תשע"ב-2012

(2) (נמחק).

(ג) לענין סעיף זה, "הסגר" – איסור על השתתפות בתחרויות במסגרת אותו ענף ספורט בארץ ומחוצה לה.

32. הוראות סעיף 12(א)2 לתקנון הרישום קובעות כי במצב דברים בו שחקן עובר מקבוצה לא מקצוענית אחת לאחרת, ללא תמורה, ובמהלך 30 החודשים שלאחר מכן עבר השחקן לקבוצה מקצוענית תהא זכאית הקבוצה המעבירה לפיצוי בגין אימונו וקידומו של השחקן.

33. אמנם סעיף 12(א)2 לתקנון הרישום אינו קובע האם הקבוצה המעבירה זכאית לפיצוי בהעדר הסכמה לשחרור שחקן, אולם לא מצאתי כי הוראותיו קובעות כי הנתבעת מנועה מלדרוש פיצוי בגין קידום ואימון השחקן, כטענת התובע. למעשה, הוראות הסעיף קובעות מה הדין במצב דברים בו שוחרר שחקן ללא תמורה, להבדיל ממצב דברים בו משולמת תמורה. יצוין כי סעיף זה מתייחס למצבים בהם עלה בידי הצדדים להגיע להסכמות, שכן, בין אם משולמת תמורה ובין אם לאו, עצם העברת השחקן מעידה כי קיים מפגש הרצונות הדרוש לשם שכלול ההעברה בהסכמת הצדדים.

יפה בהקשר זה ההשוואה שערך הבורר רון חכים במסגרת תיק בוררות 2-20/21 [שם בסעיף 53] בין הוראות סעיף 12(א)1 לבין הוראות סעיף 12(ב)1 לתקנון הרישום וההסדר השלילי שזו מלמדת לגבי האפשרות של שחקן לכפות את שחרורו בהעדר הסכמה של הקבוצה, שלא במסגרת הוראות סעיף 11א לחוק הספורט.

34. הוראות סעיף 11א(ב) לחוק הספורט משלימות את הוראות תקנון הרישום, ככל שהדברים אמורים בקשר עם מצבים בהם לא עלה בידי הצדדים לגבש הסכמה בעניין העברת שחקן מקבוצה לא מקצוענית אחת לאחרת, וקובעות כי בהעדר הסכמה להעברת ספורטאי מאגודה אחת לאחרת, יכול הספורטאי להיכנס להסגר ולאחריו לעבור לאגודה אחרת תוך שפיצוי האגודה ממנה מבוקש לעבור יקבע על יסוד משתנים כדוגמת גיל הספורטאי, תקופת שהייתו באגודה ממנה מבוקש לעבור והמשאבים שהושקעו באימונו וקידומו. כלומר, הסעיף קובע ברירת מחדל למצבים בהם אין הסדרה תקנונית למעבר לאגודה אחרת בנמצא והיא כניסה להסגר תוך פיצוי האגודה ממנה מבוקש לעבור.

35. טענת הנתבעת לפיה יש להבחין בין תוקף ההתקשרות בין הצדדים לבין נושא שחרור התובע משורות הנתבעת מתיישבת עם הפסיקה הנוהגת ובדין יסודה. יפס בהקשר זה קביעות הבורר בתיק בוררות 18-31/17 (פורסם באתר ההתאחדות) שם נקבע כי "מן המפורסמות הוא כי "כרטיס שחקן", על כל המשתמע ממנו, הינו "נכס".... שחרורו של שחקן מקבוצה, ומסירת כרטיס השחקן שלו לשחקן עצמו או לקבוצה אחרת כרוכים בפגיעה בקניינה של הקבוצה שהחזיקה קודם לכן בכרטיס זה (קניין שנוצר עקב הכשרתו והשבחתו של שחקן משך שנים בשורות הקבוצה או עקב "השקעה" של קבוצה ברכישת שחקן מקבוצה אחרת- וערעור של שיטה זו של קיום כרטיסי שחקן והיכולת להפיק מהם תועלת ספורטיבית ו/או כספית יכול שיערער את בסיס השיטה..."

אכן, לא ניתן לחייב את התובע לשחק בשורות הנתבעת, בין היתר מחמת שיקולים כדוגמת אכיפת חוזה למתן שירות אישי, אולם פגיעה בקניינה של הנתבעת, בהתאם לפסיקת חברי המוסד לבוררות, לא תעשה בנקל ומוגבלת ל"מקרים יוצאי דופן וחריגים מאוד, לאחר שלא נמצאה כל חלופה סבירה אחרת ותוך ניסיון לאזן ככל האפשר בין שחרור השחקן מהקבוצה לבין שמירה על זכויות הקבוצה".

בענייננו, לא נטען, וממילא לא הוכח, כי המדובר במקרה חריג ויוצא דופן אשר יש בו להצדיק סטייה מהנורמות הקבועות לצורך שחרור שחקן מקבוצה לא מקצוענית אחת והעברתו לאחרת.

נהפוך הוא – לא הוצג בפני כל נתון המלמד על קיפוח זכויות התובע בשל רצון הנתבעת כי ישחק בשורותיה ולמעשה, כמבואר לעיל, אין מחלוקת כי הנתבעת הציעה לתובע שכר העולה פי 3 מזה שהוצע לו אצל הקבוצה אליה הוא מבקש להשתחרר.

36. לפיכך, דין טענת התובע לפיה תקנון הרישום אינו מאפשר לקבוצה לא מקצוענית לדרוש מקבוצה קולטת לא מקצוענית כל פיצוי בגין שחרור שחקן להידחות.

37. נראה כי אין חולק על כך שלא ניתן לחייב שחקן להעמיד את שירותיו לקבוצה מסוימת, שכן הדבר נוגד את דיני העבודה, אולם לא בכך עסקינן. הסוגיה העומדת לפתחי הינה פיצוי הנתבעת בגין אימונו וקידומו של התובע עת שיחק בשורותיה. סוגיה זו נבדלת מסוגיית סיום ההעסקה לבקשת התובע ודומה במהותה לתניות חוזיות מקובלות בדיני העבודה, לרבות תניית אי תחרות, תקופת צינון וכיוצ"ב. משכך גם לא מצאתי כי יש בה לפגוע בחופש העיסוק של התובע.

דיני הספורט נבדלים בהקשר זה מדיני העבודה, בעיקר נוכח התכליות המונחות ביסוד דיני הספורט (לרבות קידום הענף, הסדרת ההתנהלות בו ויצירת ודאות), ובפרט בקבוצות לא מקצועניות הנשענות בעיקרן על תמיכה כספית מצד מוסדות ורשויות לצורך אימון וקידום שחקנים, ואין ביכולתן לנהוג כברון ולשחרר שחקנים בהם השקיעה ממיטב תקציבה וזמנה מבלי לקבל פיצוי הולם, המושקע באימון וקידום ספורטאים נוספים באגודה תוך הגשמת התכלית המונחת ביסוד קביעת פיצוי בגין אימון וקידום.

לא בכדי נדרשת הסכמת הקבוצה המעבירה לשם שכלול העברת שחקן מקבוצה אחת לאחרת, שכן, בידי הקבוצה המעבירה מצוי מלוא המידע הדרוש והצריך לשם בחינת היקף השקעתה באימון וקידום השחקן כמו גם הערכה בלתי אמצעית בקשר עם יכולותיו של השחקן, בעטיין מבוקש הפיצוי מלכתחילה.

38. מן המקובץ עולה כי קיימים 3 אפיקים לשחרור שחקן מקבוצה לא מקצוענית, בתמורה, ללא תמורה ובאמצעות הסגר. הראשונים דורשים הסכמת הצדדים הרלוונטיים ואילו האחרון נועד למקרים בהם הצדדים אינם רואים עין בעין.

39. בענייננו, לא עלה בידי הצדדים לגבש הסכמה בקשר עם הפיצוי הראוי להשתלם לנתבעת בגין שחרור התובע, שאם כן תביעה זו לא הייתה באה לאוויר העולם, כמו גם לא מצאתי כי עלה בידי התובע להוכיח כי הנתבעת הסכימה לשחררו משורותיה ללא תמורה.

40. בנסיבות אלה, ובפרט שעה שלא הוצג בפני מסד עובדתי לפיו התנהלות הנתבעת מצדיקה את שחרור התובע משורותיה (כדוגמת הפרת ההסכם בין הצדדים, אי תשלום שכר התובע, אי שחרור התובע מחד ואי הצעת המשך העסקה מאידך וכיוצ"ב), לא מצאתי כי התנגדות הנתבעת לשחרור התובע ללא תמורה סותרת את הוראות הדין, אלא להיפך בדין יסודה.

41. לפיכך, משלא נמצא כי יש להורות על שחרור התובע משורות הנתבעת ללא תמורה, פתוחות בפני התובע 2 אפשרויות, הראשונה הינה לבוא בדברים עם הנתבעת ולגבש הסכמה לגבי סכום הפיצוי הנדרש לצורך מתן הסכמתה לשחררו, השניה, להיכנס להסגר בהתאם להוראות סעיף 11(ב) לחוק הספורט.

סוף דבר

42. עתירת התובע למתן צו הצהרתי בדבר שחרורו משורות הנתבעת ללא תמורה נדחית.

43. בשים לב כי נדרש בירור של יתר הסעדים הנתבעים לא מצאתי בשלב זה לקבוע הוצאות ואלה יקבלו ביטוי במסגרת פסק הבוררות המשלים.

שכר טרחת הבורר, בסך כולל של 3,510 ₪ כולל מע"מ, ישולם באופן הבא:

סך של 885 ₪ ישולם מהפיקדון ששולם כחלק מאגרת הבוררות.

סך של 2,625 ₪ ישולם בחלקים שווים על ידי התובע והנתבעת.

היה והתובע יישא בחלקה של הנתבעת בשלב הראשון אני מורה שהנתבעת תשיב לתובע את הסכום בו נשא בגין חלקה בתוך 30 יום ממועד תשלומה.

44. התובע יודיע בתוך 7 ימים האם חפץ לברר יתר טענותיו כפי שנטענו בכתב תביעתו, שאז תינתנה הוראות מתאימות לנתבעת לגבי הגשת כתב הגנה מטעמה.

ניתן היום, 30 בדצמבר 2020

 בורר